

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6Nt/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719010323
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Blaško
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2719010323.3

Uznesenie

Okresný súd Skalica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Blaška a prísediacich K.. D.Á. J. O. X.. O.. K. U., P., v trestnej veci odsúdeného S. W., R.. XX.XX.XXXX C. I., toho času v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015, o návrhu odsúdeného o povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom v Skalici dňa 13.01.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného S. W., R.. XX.XX.XXXX C. I., T. D. H., B.. K. T. Č.. XX, t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6T/30/2016 z a m i e t a, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený S. W. (ďalej len „odsúdený“) podal dňa 03.09.2018 Okresnému súdu Skalica návrh o povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6T/30/2016, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona. V návrhu namietal najmä neprimeranosť trestu, ktorý ho na dlhú dobu odlúči od jeho rodiny, má dve maloleté deti, ktorým chýba a starých a vážne chorých rodičov. Tento návrh odsúdený do dňa konania verejného zasadnutia doplnil prostredníctvom obhajcu. Odsúdený domáhajúc sa povolenia obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6T/30/2016 a zrušenia rozsudku Okresného súdu Skalica, sp. zn. 6T/30/2016 zo dňa 27.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/74/2016 zo dňa 06.10.2016, ktorý návrh odôvodnil tým, že v čase rozhodovania súdu boli neznáme skutočnosti - svedkovia A. J., ktorý navštevoval domácnosť poškodenej a odsúdeného takmer denne a vie sa vyjadriť k tomu ako domácnosť fungovala ako spolu vychádzali odsúdený a poškodenej a aký mali vzťah. Prípadne aj to ako sa správala poškodenej k odsúdenému. Rovnako svedok F. Š.Ö.U., ktorý býval u nich doma v spoločnej domácnosti s odsúdeným a poškodenej bývala aj matka odsúdeného, ktorá vie opísať skutočnosti, ktoré sa medzi partnermi odohrávali a najmä to, že bola svedkom toho ako poškodenej útočila na odsúdeného, pričom takéto konanie by nenasvedčovalo tomu, že bola poškodenej zo strany odsúdeného týraná. Svedkovia neboli svedkovia žiadneho napadnutia poškodenej zo strany odsúdeného. Práve naopak poškodenej bola chorobne žiarlivá na odsúdeného, robila často scény a krik, niekoľkokrát ho napadla dokonca na odsúdeného vytiahla aj nôž. Nebolo ničím výnimočným, že sa pravidelne snažila odsúdeného len vyprovokovať. Svedok N. Č. dokonca potvrdil, že bol priamym svedkom toho, že poškodenej v lete 2015 napadla odsúdeného palicou a bila ho po hlave. Z výpovedí svedkov vyjdú najavo nové skutočnosti, ktoré sú schopné odôvodniť iné rozhodnutie súdu o vine a treste. Odsúdený má za to, že celé konanie poškodenej je len jej osobná pomsta voči nemu z dôvodu, že v tom čase mala milenca a potrebovala odsúdeného „dostať z bytu“. Dôkazom o jeho slovách je aj to, že odkedy bol odsúdený zadržaný, poškodenej má skutočne nového priateľa, s ktorým obýva ich spoločný byt. K výpovedi syna odsúdeného má za to, že táto nie je relevantná, nakoľko syn je fixovaný na matku a tá ho od malička ovplyvňovala aj čo sa týka správania sa k odsúdenému ako k otcovi. Syn vypovedal len to, čo mu nakázala jeho

matka, čo vzhľadom na jeho vek (v tom čase 8 rokov) mal súd zohľadniť. Na nápravu odsúdeného teda postačuje aj trest kratšieho trvania, a to aj s ohľadom na to, že má dvoch malých synov a starších, chorých rodičov, ktorí potrebujú jeho pomoc. Poukázal aj na to, že súd pri ukladaní trestu má brať do úvahy aj poľahčujúce okolností na strane páchatela.

Odsúdený na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo na Okresnom súde Skalica dňa 13.01.2020 zotrval na svojom návrhu navyše dodal, že lekárska dokumentácia na poškodenú zo dňa 07.09.2015 je sfaľovaná. Svedkovia A. J. O. F. Š. vedeli aký žil život s jeho družkou, navštevovali jeho domácnosť každý deň, iba v čase keď bol on doma. A. J. je jeho kamarát, s ktorým pracoval. F. Š. je tiež jeho kamarát, ktorý navštevoval ich domácnosť skoro každý deň a vie vypovedať o tom, či družku týral. Dodal, že na druhý deň ako ho zobrali do väzby si jeho družka našla priateľa, s ktorým dodnes žije. Nikoho 5 rokov netýral. Záverom žiadal, aby bol trestne stíhaný K.. I.G. a aby mu bol znížený trest a už sa nebude odvolávať ani podávať obnovy konania.

Obhajca odsúdeného sa pripojil k návrhu odsúdeného a žiadal, aby súd tomuto vyhovel a povolil obnovu konania z dôvodu existencie nových skutočností podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Prokurátor navrhol návrh odsúdeného ako nedôvodný zamietnuť, nakoľko podľa jeho názoru nie sú splnené zákonné podmienky podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Materiálnymi podmienkami na povolenie obnovy konania sú, že vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy. Zákonodarcu má týmto nepochybne na myslí iba tie skutočnosti a dôkazy, o ktorých obžalovaný nemal vedomosť na hlavnom pojednávaní prípadne v odvolacom konaní. Všetky dôkazné prostriedky, ktoré vymenoval odsúdený vo svojej žiadosti sú svedkovia výlučne z jeho rodinného a priateľského prostredia, teda nepochybne mal o nich vedomosť v čase rozhodovania súdov. V rámci konania o povolení obnovy konania nie je možné preskúmavať skutkové zistenia súdov resp. nesprávny procesný postup či vierohodnosť vykonaných dôkazov. Rovnako účelom nie je uvažovať nad primeranosťou alebo neprimeranosťou trestu. O tom vždy rozhoduje súd na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Okresný súd Skalica po preštudovaní pripojeného spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/30/2016 ako aj samotného návrhu odsúdeného skúmal, či sú v danom prípade splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v súlade s ustanovením Trestného poriadku.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe. Z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania nie je rozhodujúce či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu (R 10/1976). Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť súčasne aj dve podmienky a to, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme a tieto skutočnosti samy o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi musia viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Okresný súd Skalica rozsudkom č.k. 6T/30/2016-370 zo dňa 27.06.2016 odsúdeného uznal vinného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015 a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Po vyhlásení rozhodnutia na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.06.2016 sa obžalovaný vzdal práva podať odvolanie a nesúhlasil aby podal v jeho prospech podali odvolanie osoby uvedené v § 308 ods. 2 Trestného poriadku. Následne prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal odvolanie proti tomuto rozsudku do výroku o treste.

Krajský súd v Trnave rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 5To/74/2016-412 zo dňa 06.10.2016 postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil odsúdenému vzhľadom na absenciu dôvodov o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6T/30/2016-370 zo dňa 27.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 5To/74/2016-412 zo dňa 06.10.2016 nadobudol právoplatnosť dňa 06.10.2016.

Návrh odsúdeného o povolenie obnovy konania sa opieral o „nové skutočnosti“, a to výsluchy svedkov A. J. O. F. Š.Ö.U., z ktorých by podľa jeho názoru bolo možné preukázať, že je nevinný a teda tieto skutočnosti sú mu spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo výroku o vine. Rovnako odsúdený namietal aj výšku trestu, ktorá je podľa jeho názoru neprimeraná.

Súd po preštudovaní pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Skalica vedeného pod sp. zn. 6T/30/2016 dospel k záveru, že vyššie navrhované dôkazy sú irelevantné.

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že odsúdený je usvedčovaný priamymi dôkazmi a to výpoveďou svedkyne poškodenej Q. U. a svedka ich maloletého syna S. Q., ktorý v podstate ako jediný svedok (spomedzi všetkých ostatných), žil v spoločnej domácnosti obžalovaného a poškodenej. Navyše výpovede svedkyne poškodenej a maloletého S. Q. sú podporené aj znaleckými posudkami. Znalkyňa N.. O. J., N., nezistila u poškodenej Q. U. sklony ku konfabulácii alebo zveličovaniu, jej výpoveď považovala za vierohodnú, ktorá nesie známky všeobecnej a špecifickej vierohodnosti. Taktiež znalkyňa k osobe maloletého S. Q., zistila, že jeho výpoveď je vierohodná, pričom nezistila skresľovanie výpovede. Znalkyňa navyše pri výsluchu odmietla možnosť, že by maloletý bol ovplyvnený matkou.

Súd poukazuje na závery znaleckého posudku N.. O. J., N., ktorá u poškodenej zistila prejavy syndrómu týranej ženy, došlo u nej ku zníženej schopnosti efektívne reagovať na prežívané násilie. To ju viedlo k pretrvávajúcej väzbe k agresorovi, zotrvávanie vo vzťahu s ním, zatajovanie závažnosti a príčin zranení. Správanie svojho druhu vnímala ako prejavy fyzického a psychického násilia, kedy mala strach o svoj život a konanie obžalovaného vnímala ako ťažké príkorie, nakoľko sa v jej psychickom obraze nachádza symptomatika postraumatickej stresovej poruchy, ako reaktivita psychiky na zlé zaobchádzanie vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti s dlhodobou trvalosťou 3 až 5 rokov.

V danom prípade súd konštatoval, že práve poškodená je tou osobou, ktorá dlhodobo trpela zlé zaobchádzanie odsúdeného, zatajovala to, čo sa dialo za zatvorenými dvermi ich bytu, dokonca ani svojim najbližším príbuzným sa nezdôverila, ale urobila tak až neskôr, keď už nebolo pre ňu iného úniku a bála sa o svoj život. Zranenia (modriny) si schovávala, nosila radšej dlhý rukáv, utekala a schovávala sa pred susedmi, aby nevideli jej zranenia, hanbila sa, po hádkach ju nebolo vidieť aj viac dní. Teda takéto správanie sa poškodenej nesvedčí o nejakom nekalom úmysle zbaviť sa poškodenej, naopak, snažila zachrániť rodinu, ich domácnosť a nikomu nič nehovorila, veci zatajovala a trpela. O uvedenom svedčí aj znalecké dokazovanie, kedy z výpovede znalkyne na hlavnom pojednávaní ako aj zo znaleckého posudku vyplýva, že poškodená vlastné materské a partnerské potreby dlhodobo potláčala a vyrovnávala sa s tým tak, že si idealizovala rodinné podmienky s ktorými sa identifikuje, je schopná čeliť psychickému a fyzickému násiliu zo strany blízkej osoby, stratégiami podriaďovania sa, úniku z ohrozujúcej situácie alebo pasivitou, resp. naučenou bezmocnosťou počas agresívnych útokov. Uvedené priame dôkazy teda jednoznačne usvedčujú odsúdeného zo spáchania trestného činu, za ktorý bol aj odsúdený a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý v súčasnej dobe aj vykonáva. Je potrebné skonštatovať, že ostatné dôkazy boli iba nepriame s hodnotením, ktorých sa súd v pôvodnom konaní dostatočne vysporiadal a ktoré vo svojom rozhodnutí zhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Súd v predmetnom konaní dospel k záveru, že tieto skutočnosti navrhované odsúdeným v prípade výsluchov svedkov A. J. O. F. Š. napriek tomu, že neboli vypočutí v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom, nie sú novými skutočnosťami alebo dôkazmi, súdu skôr neznámymi, ktoré by mohli samey osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Títo svedkovia sú navyše kamaráti odsúdeného, pričom títo nežili v spoločnej domácnosti s odsúdeným a poškodenou v čase spáchania skutku, čo potvrdila poškodená, ale aj samotný odsúdený vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní, ktorí uviedol, že nikto iní okrem jeho, poškodenej a ich dvoch detí s nimi v spoločnej domácnosti v tom čase nebývali, teda tieto osoby nemali a nemohli mať skutočný a reálny obraz o spolužití odsúdeného a poškodenej.

Ide teda opätovne ako v predchádzajúcom konaní o povolenie obnovy konania vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6Nt/4/2018 len o ďalších nepriamych svedkov, ktorých výpovedná hodnota je výrazne zoslabená s poukazom na to, že trestná činnosť sa mala odohrávať za tzv. „zatvorenými dverami“.

Pokiaľ ide o sfalšovanú lekársku správu K.. I. zo dňa 07.09.2015 ako to tvrdí odsúdený súd má za to, že uvedená skutočnosť nie je ničím preukázaná, ide teda iba o názor odsúdeného. Súd však v žiadnom prípade nespochybuje pravosť tohto dôkazu v pôvodnom konaní.

Skutočnosť, že si poškodená našla priateľa, ktorého si mala nasťahovať do bytu ihneď potom, ako bol odsúdený zadržaný nie je novou skutočnosťou, ktorá by bola neznáma v čase rozhodovania súdu.

Taktiež námietka odsúdeného, že maloletý S. Q. bol ovplyvnený matkou bola jednoznačne v konaní vylúčená znaleckým dokazovaním, preto aj táto je irelevantná.

Čo sa týka samotnej výšky uloženého trestu súd zdôrazňuje, že súd v pôvodnom konaní, ktorý rozhodoval o treste, teda Krajský súd v Trnave s poukazom na absenciu dôvodov pre aplikáciu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu a prevahe priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi (u odsúdeného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť) ukladal odsúdenému trest v sadzbe 9 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov, pričom odsúdenému uložil trest na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby.

Záverom súd poznamenáva, že odsúdený sa „za každú cenu“ snaží o zníženie uloženého trestu, pričom sa v doposiaľ navrhovaných obnovách konania iba nekriticky stavia k spáchaniu trestnej činnosti, ktorú sa snaží zľahčovať a obviňuje všetkých naokolo ako mu ublížili.

Súd mal teda za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6T/30/2016 nevyšli dodatočne najavo nové skutočnosti a dôkazy, resp. také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, a ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Z uvedeného dôvodu súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá sa podáva do troch pracovných dní od jeho oznámenia na Okresný súd Skalica. O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Trnave a sťažnosť má odkladný účinok.